

گزارش یک مورد سندروم پاکی در موپریوستوزیس اولیه

دکتر مهناز بنی‌هاشمی*

* دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی زاهدان ، دانشکده پزشکی، گروه پوست و مو

چکیده

پاکی در موپریوستوزیس اولیه یک سندروم شایع ارثی نادری است که با تغییراتی به صورت ضخیم شدگی و چین خوردگی پوست و نیز ضخیم شدن استخوانهای انتهایی، چماقی شدن انگشتان دست و اختلال در سایر اعضاء از جمله دستگاه گوارش همراه می‌باشد. انتقال ارثی بیماری به صورت اتوژومال غالب با نفوذ متغیر است. هر چند یک خانواده با فرم اتوژومال مغلوب نیز گزارش شده است. بیماری عمدتاً در مردان دیده می‌شود. نوع ثانویه بیماری که شایعتر می‌باشد، با بیماریهای ریوی مرتب است. درمان بیماران معمولاً علامتی است. در این گزارش یک مورد از نوع اولیه معروفی می‌شود. (مجله طبیب شرق، سال چهارم، شماره ۳، پائیز ۱۳۸۱، ص ۱۶۱ تا ۱۶۴)

گلواژه‌ها: بیماری ژنتیک، پاکی در موپریوستوزیس اولیه

مقدمه

در این بیماران فعالیت غدد سباسه صورت و سر افزایش یافته و افزایش تعريق دست و پا برای بیمار مزاحمت ایجاد می‌کند.^(۱) انگشتان دست و پا چماقی شده و گاهی استئولیز استخوانهای انتهائی انگشتان دست و پا دیده می‌شود. تغییرات در سایر اعضاء نیز ممکن است دیده شود. از جمله در یک فامیل به علت گاستروپاتی هیپرتروفیک، زخم پیتیک گزارش شده است.^(۲)

بعضی بیماران عقب ماندگی ذهنی دارند که در مواردی نیز بسیار شدید است. در نوع ثانویه بیماری که در مردان ۳۰-۷۰ ساله دیده می‌شود، تغییرات استخوانی سریعتر و آشکارتر توسعه می‌یابد و اغلب، این تغییرات در دنک می‌باشد. تغییرات پوستی در این نوع خفیف بوده و ممکن است اصلاً دیده نشود.^(۳)

تشخیص بیماری بر اساس مشاهدات بالینی و شواهد رادیولوژیک می‌باشد که تغییرات در استخوانهای این بیماران به صورت استخوانسازی دور ضریع می‌باشد. گاهی در این بیماران اختلال در سایر اعضاء هم دیده می‌شود.

پاکی در موپریوستوزیس سندرومی است که با تغییرات پوستی به صورت ضخامت پوست و استخوانهای انتهایی اندامها همراه می‌باشد.^(۴) بیماری به دو شکل اولیه و ثانویه دیده می‌شود. نوع اولیه که به نام سندروم Touraine- Solente- Gole نامیده می‌شود،^(۵) یک نقص تکاملی نادر است که در تمامی نژادها دیده شده و به صورت اتوژومال غالب اما با نفوذ متغیر بروز می‌نماید.^(۶)

اخیراً فرمی از بیماری در یک خانواده توسط Sinha گزارش شده که به صورت اتوژومال مغلوب انتقال یافته است.^(۷) نوع اولیه بیماری در اوایل بلوغ و به طور زودرس ظاهر می‌شود.^(۸) در نوع ثانویه بیماری اختلال ژنتیکی موجود در فرد و عوامل ثانویه موجب بروز بیماری می‌شود. شایعترین این عوامل، بیماریهای شدید ریوی مثل آدنوکارسینوم ریه، کارسینوم اپیدرموئید بروننش، مزوتلیوم پلور، برونشکتازی، آبسه ریه و به طور کمتر شایع کارسینوم مری، معده، تیموس و یا بیماریهای سیانو- ژنیک قلبی است.

سایر آزمایشات خونی و بررسی کار تیروئید نرمال بود. بیوپسی پوست تنها افزایش ضخامت اپیدرمی، افزایش ضخامت کلاژن و نیز افزایش حجم ضمائم اپیدرمی را نشان می‌داد. بیمار با تشخیص سندروم پاکی در موبایلیوس‌توزیس اولیه تحت درمان عالمتی و نیز تحت درمان با کلشی سین خوراکی قرار گرفت که بعد از ۲ ماه با توجه به موثر نبودن درمان دارو، قطع شد.

بحث

پاکی در موبایلیوس‌توزیس توارث اتوزومال غالب با نفوذ متغیر دارد.^(۵) به همین دلیل است که آثار بیماری در والدین و سایر اعضاء خانواده بیمار دیده نمی‌شود. این بیماری بیشتر در مردان بروز می‌کند و معمولاً^(۶) حوالی بلوغ شروع می‌شود.

اغلب تظاهرات این سندروم در پوست و استخوان بیماران است که پوست صورت، پیشانی و سر ضخیم و چین دار می‌شود و چینهای سر یکی از فرم‌های کوتیس ورتیسیس ژیراتا را ایجاد می‌کند که در تصویر گرفته شده از بیمار ما نیز به خوبی مشخص است. پوست دست و پا ضخیم شده اما معمولاً چین دار نمی‌شود. ممکن است ضایعات کراتوتیک در کف دست و پا به صورت خطی دیده شود.

در افارق بین نوع اولیه و ثانویه بیماری، با توجه به عدم همراهی با بیماریهای ریوی و نیز تغییرات پوستی شدید و شروع زودرس بیماری نوع اولیه مشخص می‌گردد. هر چند که در

گزارش مورد

بیمار مرد ۳۷ ساله‌ای است از ناحیه بلوچستان (یکی از روستاهای ایرانشهر) که به عنوان هیپرتیروئیدیسم در بخش داخلی بسته و به علت تغییرات پوستی شدید مشورت پوستی درخواست می‌گردد. به هنگام معاينه، بیمار از ضخیم شدگی پوست کف دست و پا و نیز ایجاد چروکهای عمیق در پوست صورت، سر و پلک شکایت داشت. پدر و مادر بیمار نسبت فamilی دارند. بیماری مشابه در خانواده ذکر نمی‌شد. بیمار بی سواد و کشاورز است، ازدواج کرده است ولی فرزندی ندارد و در معاينه مردی است با قامت متوسط که ارتباط نسبتاً خوبی برقرار می‌کند. در ظاهر چینهای متعدد عمیق در پوست صورت، پیشانی و خصوصاً پلک فوقانی دارد که تا ناحیه سر و پشت سر Cutis Vertisis نموده است. رشد بیش از حد نرمال اندامهای انتهائی واضح است و دست و پای بیمار بزرگتر است و نمای آکرومگالی دارد. تعیق زیاد کف دست و پا در معاينه مشهود بود. معاينه قلب و ریه نرمال و در پرتونگاری انجام شده قفسه صدری طبیعی، قلب و عروق نکته غیر طبیعی نداشت. اندازه زین ترکی در حد طبیعی و بدون ناهمواری بود. در پرتونگاری از استخوانهای بلند افزایش ضخامت ناحیه قشری تنہ استخوانها دیده می‌شد.

کردن پوست سر این بیماران به منظور راحت‌تر شدن بیمار توصیه می‌گردد. مطالعه‌ای نیز جهت درمان طبی با کلشی سین خوراکی روی بیماران انجام شده که نتایج رضایت‌بخش نداشته است.^(۸)

تشخیص افتراقی بیماران بایستی آکرومگالی و هیپرتیروئیدیسم را در نظر داشت و با بررسی‌های لازم این دو بیماری را رد کرد. چنانکه بیمار ما به عنوان درمان هیپرتیروئیدی پستری شده بود. درمان این بیماران مشابه با سایر بیماری‌های ارثی ناامید کننده است. هرچند بعضی اقدامات جراحی جهت صاف

References

1. Fisher DS, Singe DH, Feldman SM. Clubbing: A review with emphasis on hereditary acropathy. Medicine 1964; 43:459-79.
2. Vogel A, Gold Fisher S. Pachydermoperiostosis: Primary or idiopathic hypertrophic osteoarthropathy. Am J Med 1962; 33:166-87.
3. Rimoin DL. Pachydermoperiostosis (Idiopathic, clubbing and periostosis): Genetic and Physiologic consideration. N Engl J Med 1965; 272: 923-31.
4. Sinha GP, et al. Pachydermoperiostosis in childhood. Br J Rheumato 1997; 36:1224.
5. Harper J. Genetic and genodermatoses. In: champion RH, Burton JL, Burns D, et al. Textbook of dermatology. 6th ed. Oxford, Black Well Science Publications; 1998.423-4.
6. Andrew G, Franks JR. Cutaneous aspects of cardiopulmonary disease. In: Freedberg M, Eisen A, Fitz Patrick B, et al. Dermatology in general medicine. 5th ed. New York: Mc Grawhill; 1999.1936.
7. Lam Sk, Hui WK, et al. Pachydermoperiostosis, Hypertrophic gastropathy and peptic ulcer. Gastroentrology 1983; 84:834-9.
8. Kreither KF, Eckardt A, Sehild H. Roetgenologic finding in primary hypertrophic osteo arthropathy. Aktuelle Radiol J 1995; 5:106-8.
9. Matucci cerinic M, ceruso M. The medical and surgical treatment of finger clubbing and hyper trophic osteoarthropathy: A blind study with colchicine and a surgical approach to finger clubbing reduction. Clin Exp Rheumatol 1992; 10:67-70.

Pachydermoperiostosis: A case report

Banihashemi M. MD*

Primary Pachydermoperiostosis is a rare hereditary disease characterized by folded coarse skin, hyperostosis, clubbing and abnormality in other organ such as gastrointestinal tract.

This syndrome is autosomal dominant with variable expressivity, but a family with autosomal recessive had also been reported. Disease occurs predominantly in men. Secondary form is usually provoked by sever pulmonary disease. Treatment is symptomatic. This is a case report of such patient from Baloochestan, Iran.

KEY WORDS: Primary, Pachydermoperiostosis, Genetic disease

* Dermatology Dept, faculty of medicine , Zahedan university of medical sciences and health services, Zahedan, Iran.